

Marcus 7:24-30

24 Hij ging weg en vertrok naar de omgeving van Tyrus. Daar nam hij zijn intrek in een huis, en hoewel hij niet wilde dat iemand dat te weten zou komen, lukte het hem niet onopgemerkt te blijven.

25 Integendeel, er kwam al meteen een vrouw die over hem gehoord had naar hem toe, en zij viel voor zijn voeten neer. Ze had een dochter die door een onreine geest bezeten was.

26 Deze vrouw was van Syro-Fenicische afkomst en geen Jodin; ze smeekte hem om bij haar dochter de demon uit te drijven.

27 Hij zei tegen haar: 'Eerst moeten de kinderen genoeg te eten krijgen; het is niet goed om de kinderen hun brood af te pakken en het aan de honden te voeren.'

28 De vrouw antwoordde: 'Heer, de honden onder de tafel eten toch de kruimels op die de kinderen laten vallen.'

29 Hij zei tegen haar: 'Dat hebt u goed gezegd. Ga naar huis, de demon heeft uw dochter al verlaten.'

30 En toen ze thuiskwam, lag haar kind op bed en bleek de demon verdwenen te zijn.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Heeft u, of heb jij wel eens een dreun gehad?

En dan denk ik niet aan een echte lichamelijke dreun, maar aan een geestelijke dreun.

Een dreun die van mensen die je psychisch beschadigden, of klappen die je opliep in het leven, situaties, die tegen zaten.

Vast wel!

Alleen: heeft uw wel eens een dreun van God gehad, dat Hij je a.h.w. een klap in het gezicht gaf.

Misschien had iemand als Job en velen met hem die ervaring: dat God zwijgt temidden van leed dat je overkomt en je geloof bijna stukloopt.

Maar kunnen we ons voorstellen, dat God ook dreunen uitdeelt via Jezus, dat je bij Jezus a.h.w. je hoofd stoot, Jezus in wie God zijn gezicht heeft getoond?

Dat kan toch niet?

En toch lasen we daar vanmorgen over: over die vrouw die het "nee" van Jezus kreeg te verduren, maar -en dat is heel bijzonder- heel assertief, weerbaar bleef.

Daar gaat het over: over Jezus die 'nee' zegt en de mens die assertief 'ja' wil horen.

We lasen dat Jezus zich enkele dagen terugtrok in de omgeving van Tyrus, zich daar verborg in een huis, maar al gauw werd opgemerkt.

Tyrus, dat is in de Bijbel symbool van heidendom, afgoderij, denk maar aan koningin Izebel.

De omgeving van Tyrus is de laatste tijd nogal in het nieuws, het huidige Libanon, en Tyre is vandaag de broedplaats van de Hezbollah.

Het was vroeger en nu de plek waar men niets van Joden moest hebben en omgekeerd.

Maar Jezus begeeft zich in dat gebied zoals er ook christelijke kerken zijn die vandaag zijn presentie zichtbaar maken.

Tyrus, Libanon, het is geen verloren gebied, want er is een vrouw, die zich niets aantrekt van deze burenruzies, van oorlog en geweld, maar haar vertrouwen stelt in een Jood, Jezus.

Dit bijbelverhaal is een van de negen verhalen in Marcus waarin vrouwen zich tot een man, Jezus, wendden.

Een vrouw die een Griekse is, een Syro Fenicische - alsof daarmee wordt onderstreept, dat deze vrouw volstrekt heidens is.

Maar deze vrouw heeft iets anders aan haar hoofd dan etnische verschillen: haar dochter heeft

een onreine geest en als je dan weet dat er Iemand is, die jouw dochter kan bevrijden, dan heb je daar alles voor over.

En ze vraagt Jezus de boze geest uit haar dochter te drijven.

Als Mattheus dan vertelt dat de discipelen deze vrouw weg willen zenden, maar zij doorzet, dan voel je dat deze vrouw zo assertief is dat ze het beslissingscentrum niet buiten haar laat liggen, aan anderen overlaat, de dingen niet over haar heen laat komen, maar zelf volledig de consequenties wil dragen van haar gedrag.

In elk geval is ze iemand die zich niet afvraagt of mensen haar wel aardig vinden.

Ze is zelfbewust. Natuurlijk kwam ze op voor haar eigen kind en welke moeder doet dat niet.

En misschien was ze een vrouw met beschaving -dan heb je een streepje voor qua assertiviteit- maar toch...

Bent u, ben jij ook assertief? Assertief is niet brutaal. De vrouw valt Jezus te voet en noemt Hem Here. Ze kent dus haar grenzen.

En dan komt dat opmerkelijke vraag-en antwoordspel tussen Jezus en de vrouw.

Jezus -die vrouwvriendelijk is- lijkt niet zo heidenvriendelijk.

We horen iets uit de mond van Jezus wat ons ergerlijk in de oren klinkt, een soort K.O. slag: "laat eerst de kinderen verzadigd worden, want het is niet goed het brood van de kinderen te nemen en het de honden voor te werpen".

Het is duidelijk: het brood is het heil, de kinderen zijn de kinderen van Israël en de hondjes daar behoort deze vrouw toe.

Jezus zegt dat zijn boodschap eerst voor Israel is bestemd (eerst de Jood dan de Griek)

En Hij deelt de vrouw in bij een bevolkingsgroep, die hij met honden vergelijkt.

Is Jezus in het conflict vandaag nu pro Israel en vindt hij al die anderen maar honden?

Er is eens een proces aangespannen tegen iemand die in een bekende nederlandse krant christenen honden noemde.

Dat vinden wij al verschrikkelijk.

Maar verwachten wij dat Jezus zulke lage taal uitslaat? Wat een behandeling! wat een anti-reclame voor Gods koninkrijk! Geen compassie, empathie, meeleven.

Zou Jezus, de zoon van Israel geen bekommernis hebben om een Libanese vrouw uit Tyrus?

Maar toch, de vrouw wordt niet boos en daardoor zwak, ze blijft sterk en komt met een snedig antwoord.

Honden was voor mensen in Tyrus een vleinaam, want honden werden als lievelingsdier gehouden.

Ze zegt dan a.h.w.: U hebt gelijk, het brood is voor de kinderen, voor het Joodse volk, maar er valt toch wel eens een stukje brood van tafel en daar mogen wij hondjes, niet-Joden, toch van profiteren?

En dan zegt Jezus eindelijk wat we graag willen horen: om dit woord, ga heen, de boze geest is uit uw dochter gevaren.

Wat is nu de boodschap van dit verhaal?

Er zijn mensen, die zeggen: Jezus stelde de vrouw op de proef door haar "nee" te verkopen, maar maakte wel zo het diepste geloof in haar wakker.

Dat zou hetzelfde zijn als dat hier vanmorgen een vrouw in de kerk zit van een andere gemeente en tegen mij zou zeggen: ik zit in grote nood, help me.

En ik zou dan vervolgens zeggen: ik ben hier voor mijn eigen gemeente, en ik ben hier voor mensen en niet voor hondjes zoals u.

Als iemand dan tegen mij zegt: u bent veel te hard, dan zou ik zeggen: nee, dat is tactiek en opvoedkunde, want ik hoop, dat die vrouw aan blijft houden en zo laat merken, dat het haar menens is.

Op die manier zou Jezus die vrouw een stukje opvoedkunde hebben bijgebracht.

Jezus is wel eens hard en een pastor moet ook wel eens hard zijn
Er zijn anderen, die zeggen: nee, die vrouw wees Jezus op zijn roeping.
Ze erkende eerbiedig de voorrang van Israël als Gods kinderen, maar ze stelde wel heel assertief dat de niet-Joden mee mogen delen in het heil zoals de honden de brokjes opeten.
Deze vrouw haalt Jezus a.h.w. over om zijn roeping niet te beperkt te zien, maar die uit te breiden tot alle volken.
Moest Jezus dan nog iets leren van de mensen om Hem heen? Hij was toch God? Vragen wij ons af.
Ik zou zeggen: Jezus heeft ook als mens het geheim van zijn eigen leven moeten ontdekken, hier aan de hand van deze vrouw.

Voor welke uitleg u ook kiest: ik zou het licht in elk geval op het geloof van deze vrouw willen laten vallen, want dat is ongekend.
Het is bekend dat Maarten Luther maar liefst 16 verschillende preken over dit bijbelgedeelte heeft gehouden en er zelf telkens weer verrukt van was.
Het trof hem dat deze vrouw bleef volhouden en zich niet door Jezus uit het veld liet slaan, maar Hem a.h.w. ving op zijn eigen woorden terwijl ze niks van Hem ervaarde.
Er zit iets in deze geschiedenis wat haaks staat op mijn moderne levensgevoel.
Weet u, wij willen allemaal iets ervaren van God en we hebben er maar wat moeite mee als we niks van Hem merken en ook als we horen van dingen, die we niet kunnen rijmen.
Het zijn die dreunen, die je worden uitgedeeld en Luther sprak dan over het masker van God.
En wat doen we dan: we zeggen, God is er niet, zoals die vrouw zou hebben kunnen zeggen: die Jezus van Nazaret stelt niks voor, Hij doet niks, Hij helpt je niet, die poeiert je af.
Het is wel het grote probleem waar mensen mee zitten: waar is God? heeft Hij een masker op, is Hij er wel?
Onze ervaring laat ons dagelijks momenten zien waarop het lijkt alsof God zwijgt en soms zijn er van die periodes in het leven waardoor je alleen maar denkt: God is er niet.
Het "nee" van God lijkt dan sterker naar voren te komen dan zijn "ja".
Maar het boeiende is nu dat die vrouw uit het evangelie een "ja", een aanwezigheid onder dat "nee", de afwezigheid, vermoedt en zij ons oproept haar daarin te volgen.
Zij gaat ons voor in godsdienstige assertiviteit. Een volwassen geloof van een mens die mondig is en ook tegen God kan zeggen: zo heb ik U niet leren kennen...
Wij moeten het diep verborgen "ja" van God weer tevoorschijn bidden.
Wij moeten God vangen op zijn woorden en tegen Hem zeggen: de maatschappij waarin wij leven is inderdaad het oordeel waard, maar gedenk uw barmhartigheid ... en onze kerk mag dan wel een klaagzang waard zijn, maar U heeft beloofd trouw te zijn... en de ziekte en de dood mogen dan wel onze wereld zijn binnengekomen, maar naar Jezus kijkend roep ik: strek u hand uit tot genezing, of buig het ten goede... en ik mag dan wel een zondaar zijn, maar U heeft vergeving beloofd. Israel mag dan wel de eerste zijn, maar Libanon zult u niet vergeten en Syrie niet en Irak en Iran.
Wees assertief naar God, naar Jezus, naar de Bijbel, naar Gods grondpersoneel.
Wees slagvaardig en nuchter tegenover de antwoorden van God en je mag Jezus a.h.w. met zijn eigen wapens verslaan...
Als wij zo deze vrouw volgen dan is er een grote belofte: dan laat God zich overwinnen als wij Hem vangen op zijn woorden, als wij Hem niet loslaten zoals Jacob bij Jabbok die man, God Zelf die voor hem een vijand was geworden en hem een dreun gaf, niet losliet en zei: ik laat u niet los tenzij Gij mij zegent.
En dan de stem die zegt: Gij hebt met God en mensen gestreden en hebt overwonnen en Hij zegende hem aldaar en de zon ging over hem op, staat er dan.
Gemeente, wij leven in een tijd die mensen doet verstommen, waarin veel mensen alleen

maar over de hindernissen in het geloof kunnen praten, waarin mensen vaak meer redenen vinden om niet te geloven, dan om wel te geloven.

Waarom overtuigt Hij niet en levert Hij geen bewijs?

De theoloog Noordmans schreef: wij willen, dat God ons zal overtuigen en wensen dat Hij daartoe hemel en aarde bewegen zal.

Maar, zegt hij: er is nog een kortere weg om tot geloof te komen: deze vrouw. Die onder de ervaring van het nee het ja vermoedde, die vrouw die de zoon van God overtuigde, Jezus overreedde.

En Jezus? Hij zwicht!

En toen ze naar huis ging vond ze het kind te bed liggen en de boze geest uitgevaren. Echt gebeurd? Ja, echt gebeurd!

Gebeurt het nog? Ja, soms, maar niet altijd en als dat niet zo is geeft Hij kracht en uithoudingsvermogen.

Laat ons de weg gaan -en laat ze in het Midden-Oosten ook die weg gaan- van de syro-fenicische, dioe Libanese vrouw en God zal zwichten voor ons en hun geloof.

Amen

Zingen: Psalm 145:1,3

Stilte-Votum-Groet

Zingen: Klein Gloria

Gebed van verootmoediging

Zingen: Gezang 463:1,2,3

Tien geboden

Zingen: Gezang 488A: 1,2,4,5

Gebed

kinderen naar voren

Zingen: Lied 459 (EL)

Lezing: Marcus 7:24-30

Zingen: Gezang 487:1,2

Verkondiging

Zingen: Gezang 442

Collecte

Geboden

Zingen: Gezang 464

Zegen